

dens tidligere Bestanddele, og, naar de saa ei selv føle sig lykkelige under de nye Forhold, saa gjør man dem kun til Offere for en Idee, som man alligevel ei mægter ved dette Middel at virkeliggjøre.

Endnu en anden Gjenstand er jeg bleven anmodet om at henlede den ærede Forsamlings Opmærksomhed paa, fordi man formener, at den burde faae Indflydelse paa Bestemmelsen af den Sum, som for det kommende Finantsaar extraordinært bevilges til uforudseelige og ubestemte Udgifter, og hvis Berettigelse man troer allerede her at burde paatale. Det har nemlig håndet sig, at flere Officerer, — muligens ogsaa andre Medlemmer af Armeen, — under Tjenesten i Felten ere paa Grund af indtrufne Omstændigheder blevne beordrede til at bortsende deres Bagage til et vist bestemt Sted, hvor denne atter ved indtrufne uheldige Krigsbegivenheder er falden i Fjendens Hænder. Medens man nu i Almindelighed har tilstaaet civile Personer Erstatning for den deres Eiendomme ved Krigen tilføiede Skade, saa have derimod hine Mænd endnu ikke modtaget nogen Erstatning for det Tab, som de under Udførelsen af deres Tjenesteforretninger uden egen Skyld have lidt, og som de formene at være fuldkommen ligesaa berettigede til Erstatning for, som for al anden Krigsskade. Jeg tillader mig at henlede den ærede Forsamlings Opmærksomhed paa denne Sag, fordi det virkelig synes, som om Retfærdighed og Billighed tale for, at disse Mænds Fordringer opfyldes, og i saa Tilfælde maatte denne Erstatning paa Grund af de her stedfindende eiendommelige Forhold vel nærmest kunne udbetales dem af Krigsministeriet som et extraordinært Tillæg, der formodentlig da maatte være at udrede af den til uforudseelige og ubestemte Udgifter bevilgede Sum.

Ordføreren: Hvad der af den sidste ærede Taler er fremført om Overcommandeer-

fergeanterne behøver jeg, efter de af den ærede Taler selv udviklede Principer, kun at besvare ganske kort. Det har jo ikke været Udvalgets Mening at benægte, at jo Forholdene fra ældre Tid af kunne have motiveret et saadant Avancement som det, hvorom Taleren her er; man har kun troet, at de nye Forhold gjorde det lidet ønskeligt, at en saadan Charge blev staaende. Efter hvad den ærede Talers Foredrag gik ud paa, synes det mig, at han ogsaa maatte være enig i, — hvad jeg fylder Thinget at bemærke, — at Udvalgets Indstilling aldeles ikke gaaer ud paa, at der skal nægtes Noget af de dertil udnævnte Mænd nogensomhelst Deel af den Lønning, som er opført til dem. Efter den af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger) skeete Fremstilling af det af ham stillede Forslag, saavel som efter det Foredrag, som nylig blev holdt af den ærede Krigsminister, skal jeg aldeles ikke insistere videre paa Udvalgets Forslag; jeg skal tvertimod endogfaa stemme for den ærede Rigsdagsmands Forslag. Dette kan jeg derimod ikke gjøre med Hensyn til det Forslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Præsts Amts 2det District (Schack). Den ærede Krigsminister fremkom sidst med en Grund, som jeg ikke før har hørt ham gjøre gjældende, den nemlig, at man jo ligesaavel kunde bevilge en Gage til disse Reserveofficerer, som man bevilger en saadan til Linieofficerer og de Personer ved Intendanturen o. s. v., som midlertidigt beholde deres Tjeneste. Han antager, at der herpaa ikke er nogen Forskiel; jeg maa imidlertid tillade mig i saa Henseende at være af en anden Mening end den ærede Minister; thi for Officererne i Linien er der en reglementeret Gage, deres Lønning er bestemt ved Reglementet, og der har alletid været udredet Extragager til saadanne Officerer, som staae overcomplete.